

Lovtidende A

2012

Udgivet den 29. november 2012

28. november 2012.

Nr. 1096.

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Kina

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Bestemmelserne i aftale af 16. juni 2012 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Folkerepublikken Kina til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, med tilhørende protokol, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. For personer, som den 14. november 2012 var hjemmehørende i Kina og på denne dato modtog pension hidrø-

rende fra Danmark, der er omfattet af artikel 18, stk. 1, i overenskomst af 26. marts 1986 mellem Danmark og Kina til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, kan denne pension kun beskattes i Kina uanset artikel 18, stk. 3, i den overenskomst, der er nævnt i § 1. 1. pkt. finder alene anvendelse, så længe den pågældende forbliver hjemmehørende i Kina.

Givet på Christiansborg Slot, den 28. november 2012

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Holger K. Nielsen

Bilag 1

**AFTALE
MELLEM
REGERINGEN I KONGERIGET DANMARK
OG REGERINGEN I FOLKEREPUBLIKKEN KINA
TIL UNDGAÆLSE AF DOBBELTBESKATNING OG
FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER**

Regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Folkerepublikken Kina,

der ønsker at indgå en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter,

er blevet enige om følgende:

ARTIKEL 1

PERSONER OMFATTET AF AFTALEN

Denne aftale finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

ARTIKEL 2

SKATTER OMFATTET AF AFTALEN

1. Denne aftale finder anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller af dens lokale myndigheder, uanset hvordan de opkræves.
2. Som indkomstskatter anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, såvel som skatter på formueforøgelse.
3. De gældende skatter, på hvilke aftalen skal finde anvendelse, er:
 - a) I Folkerepublikken Kina:
 - (i) den personlige indkomstskat;
 - (ii) indkomstskatten på erhvervsvirksomheder; (herefter omtalt som »kinesisk skat«);
 - b) I Kongeriget Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat; (herefter omtalt som »dansk skat«).
4. Denne aftale finder endvidere anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for undertegnelsen af denne aftale pålignes som tillæg til, eller i stedet for, de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove, inden for rimelig tid efter, at sådanne ændringer er foretaget.

ARTIKEL 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Folkerepublikken Kina eller Kongeriget Danmark, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Kina« betyder Folkerepublikken Kina og betyder, når det anvendes i geografisk sammenhæng, hele Folkerepublikken Kinas område, herunder dennes territorialfarvand, inden for hvilket kinesisk skattelovgivning finder anvendelse, samt ethvert område uden for territorialfarvandet, inden for hvilket Folkerepublikken Kina udøver suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af forekomster på havbunden og i dennes undergrund og i de overliggende vande i overensstemmelse med international ret;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på økonomisk efterforskning og udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »statsborgere« betyder alle fysiske personer, som har statsborgerskab i en af de kontraherende stater, og alle juridiske personer, som er oprettet eller organiseret i henhold til denne kontraherende stats lovgivning, samt alle organisationer som, uden at være juridiske personer, i skattemæssig henseende behandles som juridiske personer oprettet eller organiseret i henhold til denne kontraherende stats lovgivning;
- h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - (i) I Kina: Statsadministrationen for Beskatning eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) I Danmark: Skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af aftalen til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som aftalen finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

ARTIKEL 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne aftale betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, registrering, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst eller kapitalgevinster fra kilder i denne stat.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

ARTIKEL 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne aftale betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter især:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Udtrykket »fast driftssted« omfatter ligeledes:

- a) en byggeplads, et anlægs-, samle- eller monteringsarbejde eller tilsynsopgaver i forbindelse hermed, men kun hvis sådan byggeplads, arbejde eller opgave varer i mere end 12 måneder;
- b) en installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster, men kun hvis arbejdet varer i mere end 12 måneder, og
- c) et foretagendes levering af tjenesteydelser, herunder rådgivningsydelser, ved brug af medarbejdere eller andet personale, som er ansat af foretagendet til sådant formål, men kun hvis opgaver af denne karakter (i forbindelse med samme eller et dermed forbundet projekt) i en kontraherende stat strækker

sig over en eller flere perioder, som tilsammen udgør mere end 183 dage inden for en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel omfatter udtrykket »fast driftssted« ikke:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de aktiviteter, der er nævnt i litra a)-e), forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Hvis en person, der ikke er en uafhængig repræsentant omfattet af stykke 6, handler i en kontraherende stat på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat og har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

6. Et foretagende i en kontraherende stat anses ikke for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne kontraherende stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed. Hvis en sådan repræsentants virksomhed udelukkende eller næsten udelukkende er rettet mod dette foretagende, anses han dog ikke for at være en uafhængig repræsentant i dette stykkes forstand, hvis det kan påvises, at dispositionerne mellem repræsentanten og foretagendet ikke er truffet under armslængdevilkår.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden kontraherende stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), medfører ikke i sig selv, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

ARTIKEL 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket omfatter i alle tilfælde tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder, på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste

betalinger som vederlag for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe og fly anses ikke for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

ARTIKEL 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden kontraherende stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste er det tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem foretagendets forskellige afdelinger, udelukker intet i stykke 2 denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den anvendte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er indeholdt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste kan henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af stykke 1-5 skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne aftale, skal bestemmelserne i disse artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

ARTIKEL 8

SKIBSFART OG LUFTFART

1. Fortjeneste ved skibs- og luftfartsvirksomhed i international trafik kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Ved anvendelsen af denne artikel medregnes følgende til fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik:

- a) fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning (»bareboat«), og
- b) fortjeneste ved anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhangere og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer,

når sådan udleje, henholdsvis sådan anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje, har nær tilknytning til drift af skibe og fly i international trafik.

3. Hvis den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, har sit sæde ombord på et skib, anses foretagendet for at have sit sæde i den kontraherende stat, hvor skibet har sit hjemsted, eller, hvis der ikke er et sådant hjemsted, i den kontraherende stat, hvor skibets reder er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

ARTIKEL 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden kontraherende stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne aftale, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

ARTIKEL 10

UDBYTTE

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) 10 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden kontraherende stat fra et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 henholdsvis artikel 14 anvendelse.

5. Hvis et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden kontraherende stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden kontraherende stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, der er beliggende i denne anden kontraherende stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden kontraherende stat.

6. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene med udstedelsen eller overdragelsen af de aktier eller andre rettigheder, der betales udbytte af, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne udstedelse eller overdragelse.

ARTIKEL 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne kontraherende stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den pålagte skat ikke overstige 10 pct. af renternes bruttobeløb. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 skal renter, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til den anden kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, denne anden kontraherende stats centralbank eller enhver offentlig institution i denne stat, eller til enhver anden person, som er hjemmehørende i denne anden kontraherende stat, for så vidt angår denne persons gældsfordringer, som er finansieret, garanteret eller sikret af denne anden kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, denne anden kontraherende

stats centralbank eller enhver offentlig institution i denne stat, fritages for beskatning i den førstnævnte kontraherende stat.

4. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger.

Ved anvendelsen af denne artikel anses straffillæg ved for sen betaling ikke for at være renter.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 henholdsvis artikel 14 anvendelse.

6. Renter anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af denne kontraherende stats regering, en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed eller en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler dette faste driftssted eller faste sted, skal sådanne renter dog anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

7. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler renter, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.

8. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene med etableringen eller overdragelsen af den gældsfordring, for hvilken der betales renter, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne etablering eller overdragelse.

ARTIKEL 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige

- a) for så vidt angår royalties som nævnt i stykke 3, litra a), 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet, og
- b) for så vidt angår royalties som nævnt i stykke 3, litra b), 10 pct. af det justerede royaltybeløb. Ved anvendelsen af dette litra betyder »det justerede beløb« 70 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel

- a) betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm eller film eller bånd beregnet på udsendelse i radio eller fjernsyn, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger (know-how) vedrørende industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer, og
- b) betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden kontraherende stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 henholdsvis artikel 14 anvendelse.

5. Royalties anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af denne kontraherende stats regering, en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed eller en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler dette faste driftssted eller faste sted, anses sådanne royalties dog for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.

7. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene med etableringen eller overdragelsen af den rettighed, for hvilken der betales royalties, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne etablering eller overdragelse.

ARTIKEL 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som nævnt i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhæn-

delse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet) eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, der erhverves af et foretagende ved afhændelse af skibe eller fly, som anvendes i international trafik af foretagendet, eller af containere anvendt i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe, fly eller containere, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier, hvis værdi for mere end 50 pct.'s vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

5. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier i et selskab, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat, hvis modtageren af fortjenesten på noget tidspunkt inden for en 12-månedersperiode forud for afhændelsen direkte eller indirekte har haft en ejerandel på mindst 25 pct. af selskabets kapital.

6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end dem, der er nævnt i stykke 1-5, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

ARTIKEL 14

FRIT ERHVERV

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter erhvervet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, bortset fra et af følgende tilfælde, hvor sådan indkomst også kan beskattes i den anden kontraherende stat:

- a) hvis han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. I så fald kan kun den del af indkomsten, som kan henføres til dette faste sted, beskattes i denne anden kontraherende stat,
- b) hvis hans ophold i den anden kontraherende stat strækker sig over en eller flere perioder, der tilsammen udgør mindst 183 dage inden for en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår. I så fald kan kun den del af indkomsten, som erhverves ved virksomhed udøvet i denne anden stat, beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær og kunstnerisk virksomhed samt uddannelses- og undervisningsvirksomhed såvel som selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

ARTIKEL 15

PERSONLIGT ARBEJDE I ANSÆTTELSESFORHOLD

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller fast sted, som arbejdsgiveren har i denne anden kontraherende stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller et fly, der anvendes i international trafik, beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

ARTIKEL 16

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

ARTIKEL 17

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner eller musiker, eller som sportsudøver ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal indkomst, som erhverves af optrædende kunstnere eller sportsfolk, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved virksomhed udført i den anden kontraherende stat under aftale om kulturudveksling indgået mellem de kontraherende staters regeringer, fritages for beskatning i den anden kontraherende stat.

ARTIKEL 18

PENSIONER OG SOCIALE YDELSER

1. Medmindre bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, som i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold betales til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne kontraherende stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan pensioner og andre lignende betalinger, der foretages af en kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed efter en offentlig velfærdsordning under det sociale sikringssystem, kun beskattes i denne kontraherende stat.

3. Uanset bestemmelserne i denne artikels stykke 1 kan pensioner og andre lignende vederlag, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontrahe-

rende stat, uanset om det sker i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej, beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

- a) bidrag indbetalt af den berettigede til pensionsordningen blev fradraget i den berettigedes skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat, eller
- b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver til pensionsordningen ikke var skattepligtig indkomst for den berettigede i den førstnævnte stat efter lovgivningen i denne stat.

4. Udtrykket »den berettigede« betyder i denne artikel en fysisk person, som er berettiget til at modtage betalinger fra pensionsordningen.

ARTIKEL 19

VEDERLAG OG PENSIONER VEDRØRENDE OFFENTLIGE HVERV

- 1 a) Vederlag, bortset fra pensioner, der udbetales af en kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv med myndighedsfunktioner for denne stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
- b) Sådant vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne anden kontraherende stat, og den pågældende er hjemmehørende i denne anden kontraherende stat og
 - i) er statsborger i denne anden kontraherende stat, eller
 - ii) ikke blev hjemmehørende i denne anden kontraherende stat alene med det formål at udføre hvervet.
- 2 a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed – eller af midler tilvejebragt af disse – til en fysisk person i forbindelse med udøvelse af hverv for denne kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
- b) Sådanne pensioner kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis den pågældende er hjemmehørende og statsborger i denne anden kontraherende stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17 og 18 finder anvendelse på vederlag og pensioner for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stats regering eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

ARTIKEL 20

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold eller uddannelse af en studerende, der er eller som, umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

ARTIKEL 21

ANDRE INDKOMSTER

1. Indkomster, som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne aftale, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.
2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis indkomstens retmæssige ejer, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 henholdsvis artikel 14 anvendelse.
3. Hvis en særlig forbindelse mellem den person, der henvises til i stykke 1, og en anden person eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at den indkomst, der henvises til i det pågældende stykke, overstiger det beløb (hvis noget), som ville være blevet aftalt mellem dem, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.
4. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene for nogen person i forbindelse med etableringen eller overdragelsen af den rettighed, for hvilken indkomsten udbetales, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne etablering eller overdragelse.

ARTIKEL 22

METODER TIL OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. I Kina skal dobbeltbeskatning i overensstemmelse med bestemmelserne i Kinas lovgivning undgås på følgende måde:
 - a) Når en person, som er hjemmehørende i Kina, erhverver indkomst fra Danmark, kan den indkomstskat, der i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale betales i Danmark, modregnes i den kinesiske skat, der pålægges denne person. Det beløb, der modregnes, kan dog ikke overstige den kinesiske skat på denne indkomst beregnet i overensstemmelse med Kinas lovgivning og forskrifter på skatteområdet.
 - b) Hvis den indkomst, der hidrører fra Danmark, er udbytte udbetalt af et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, til et selskab, som er hjemmehørende i Kina, og som ejer mindst 20 pct. af aktierne i det selskab, der udbetaler udbyttet, skal der ved modregningen tages hensyn til den indkomstskat, der er betalt til Danmark af det selskab, der udbetaler udbyttet.
2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:
 - a) Når en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale kan beskattes i Kina, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Kina.
 - b) Sådant fradrag skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten, som beregnet, inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Kina.
 - c) Når en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale kun kan beskattes i Kina, kan Danmark medregne denne indkomst i

beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten indrømme fradrag for den del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Kina.

ARTIKEL 23

FORSKELLIGT

Intet i denne aftale berører hver af de kontraherende staters ret til at anvende sin interne lovgivning og forholdsregler vedrørende forhindring af skatteunddragelse og skatteundgåelse, uanset om det betegnes som sådant eller ej, så længe dette ikke giver anledning til beskatning, som strider mod denne aftale.

ARTIKEL 24

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden kontraherende stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 finder denne bestemmelse også anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden kontraherende stat end beskatningen af foretagender i denne anden kontraherende stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7 eller 8, artikel 12, stykke 6 eller 7, eller artikel 21, stykke 3 eller 4, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte kontraherende stat er eller måtte blive undergivet.

5. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse på skatter af enhver art.

ARTIKEL 25

FREM GANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse kontraherende staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemme-

hørende, eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen. De kan også rådføre sig med hinanden om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i aftalen.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på at nå en aftale som anført i stykke 2 og 3. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan mødes til en mundtlig udveksling af synspunkter, når noget sådant er tilrådeligt med henblik på at nå en aftale.

ARTIKEL 26

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne aftale eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, særligt med henblik på at forhindre svig og lette administrationen af lovbestemmelser mod omgåelse, i det omfang denne beskatning ikke strider mod aftalen. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn.

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, uanset om den anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i denne artikels stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

ARTIKEL 27

PERSONER ANSAT VED DIPLOMATISKE OG KONSULÆRE REPRÆSENTATIONER

Intet i denne aftale berører de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske og konsulære repræsentationer nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

ARTIKEL 28

IKRAFTTRÆDEN

1. Regeringerne i de kontraherende stater skal ad diplomatisk vej give hinanden underretning om, at deres interne betingelser for denne aftales ikrafttræden er opfyldt.

2. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter modtagelsen af den sidste af de underretninger, der er nævnt i stykke 1, og dens bestemmelser har virkning i begge kontraherende stater:

- a) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på indkomst, der erhverves den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft,
- b) med hensyn til andre indkomstskatter for skatter, der opkræves vedrørende ethvert skatteår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter det, hvor aftalen træder i kraft.

3. Aftalen mellem Regeringen i Folkerepublikken Kina og Regeringen i Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter undertegnet i Beijing den 26. marts 1986 ophører med at have virkning, for så vidt angår enhver skat, som omfattes af denne aftale i overensstemmelse med denne artikels stykke 2.

ARTIKEL 29

OPSIGELSE

Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges aftalen på ethvert tidspunkt efter 5 år fra datoen for aftalens ikrafttræden ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen med et varsel på mindst 6 måneder.

I så fald ophører aftalen med at have virkning:

- a) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på indkomst, der erhverves den førstkommande 1. januar eller senere efter tidspunktet for opsigelse som angivet i meddelelsen herom,

- b) med hensyn til andre skatter for ethvert skatteår, der begynder den førstkommende 1. januar eller senere efter tidspunktet for opsigelse som angivet i meddelelsen herom.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i to eksemplarer i København, den 16. juni 2012, på dansk, kinesisk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed bortset fra tvivlstilfælde, hvor den engelske tekst er afgørende.

For regeringen i Kongeriget Danmark:

For regeringen i Folkerepublikken Kina:

Thor Möger Pedersen

Li Ruiyu

PROTOKOL

På tidspunktet for undertegnelsen af Aftale mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Folkerepublikken Kina til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter er undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integreret del af aftalen.

1. Ved anvendelsen af aftalen for så vidt angår luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), finder bestemmelserne i artikel 8, stykke 1, og artikel 13, stykke 3, kun anvendelse på den del af fortjeningen eller kapitalgevinsten, som svarer til den del, som ejes af den danske deltager i Scandinavian Airlines System (SAS).

2. For så vidt angår artikel 11 henviser udtrykket »centralbank« til Kinas Folkebank (the People's Bank of China) og til Danmarks Nationalbank, og udtrykket »offentlig institution« henviser til:

a) i Kina:

- (i) Kinas Udviklingsbank (the China Development Bank)
- (ii) Kinas Udviklingsbank for Landbrug (the Agricultural Development Bank of China)
- (iii) Kinas Eksport-Importbank (the Export-Import Bank of China)
- (iv) Nationalrådet for den Sociale Sikringsfond (the National Council for Social Security Fund)
- (v) Kinas Eksport & Kreditforsikringsselskab (the China Export & Credit Insurance Corporation)
- (vi) Kinas Investeringselskab (China Investment Corporation), og
- (vii) enhver institution fuldt ud ejet af Kinas regering, således som der fra tid til anden måtte blive opnået enighed mellem de kontraherende staters kompetente myndigheder om,

b) i Danmark:

- (i) Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU)
- (ii) Eksportkreditfonden
- (iii) Vækstfonden
- (iv) enhver institution fuldt ud ejet af Danmarks regering, således som der fra tid til anden måtte blive opnået enighed mellem de kontraherende staters kompetente myndigheder om.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i København, den 16. juni 2012, på dansk, kinesisk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed bortset fra tvivlstilfælde, hvor den engelske tekst er afgørende.

For regeringen i Kongeriget Danmark:

For regeringen i Folkerepublikken Kina:

Thor Möger Pedersen

Li Ruiyu